

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2024, čj. OAM-1444/ZA-ZA11-ZA03-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2025, čj. 13 Az 3/2025-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl. Nepříznivá ekonomická situace v zemi původu nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Navíc v Moldavsku je situace v různých částech odlišná, řešení tedy může představovat přesídlení. Bezpečnostní situace v zemi zůstává i přes ruskou agresi vůči Ukrajině stabilní (až na ojedinělé incidenty). Žalobci podle všeho nehrozí povolání k výkonu vojenské služby v Ukrajině na straně Ruska, tvrzení v tomto smyslu uvedl poprvé v žalobě a je značně obecné. Žalovaný sice zmínil, že ČR považuje Moldavsko za bezpečnou zemi původu, nepostupoval však podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale provedl plné meritorní posouzení. Obavy žalobce z rozšíření vojenského konfliktu z Ukrajiny do Moldavska nejsou potvrzené.

[2] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Předně shrnul, co sdělil žalovanému v rámci podání žádosti o mezinárodní ochranu. Namítl, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný a nezákonný, skutkové závěry nemají oporu ve spisu. Nezákonnost rozsudku spatřuje stěžovatel v ignorování skutkových okolností případu. Důvody pro udělení mezinárodní ochrany jsou v jeho případě dány. Krajský soud se řádně nevypořádal se všemi prezentovanými důvody žádosti, ty zčásti zlehčoval a zčásti

ignoroval. Stěžovatel v předchozím řízení jasně prezentoval obavy z návratu do Moldavska, a to v důsledku tamější katastrofální ekonomické situace, nebezpečí pro civilní obyvatelstvo a politického vývoje, kdy Moldavsko je v ohrožení v důsledku vojenské invaze Ruska na Ukrajinu. V této souvislosti stěžovatel poukazuje na situaci v Podněstří, která je podobná situaci na Ukrajině a došlo zde k různým incidentům (střelba z granátometu, exploze u ministerstva státní bezpečnosti či u rozhlasových vysílačů).

[3] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Zdůraznil, že kasační námitky jsou podobné žalobním, a proto odkázal na své vyjádření k žalobě, na kterém nemá co měnit. Skutečným důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je stěžovatelova snaha o legalizaci pobytu. Žalovaný se ztotožňuje se závěry napadeného rozsudku.

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jež rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[6] Jak již v minulosti NSS zdůraznil, kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby byly kasační námitky způsobilé k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu, a z kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, čj. 8 Azs 41/2023-38, bod 9, nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, čj. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel tedy musí vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, čj. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[7] Stěžovatel tedy musí v kasační stížnosti reagovat na argumentaci krajského soudu a vyložit, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž jakkoli reflektuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36, dále nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23, bod 17).

[8] V nynější věci NSS porovnáním stěžovatelovy kasační stížnosti a žaloby zjistil, že jde v podstatě o totožný text. Jak v žalobě, tak v kasační stížnosti (první odstavce části II) stěžovatel shrnul skutečnosti, které uvedl ve správním řízení. Své kasační námitky ovšem

pokračování

nespojuje s konkrétními událostmi týkajícími se jeho života v zemi původu, o nichž v průběhu správního řízení vypovídal, nýbrž s obecnou situací v zemi původu, kterou označuje za důvod obav z návratu do země původu. Konkrétně jde o katastrofální ekonomickou situaci, stoupající počet vražd, absenci bezpečí pro civilní obyvatelstvo, ohrožení v souvislosti s invází vojsk Ruské federace na Ukrajinu a obavu ze zhoršení bezpečnostní situace vzhledem k událostem v Podněstří. Tato obecná tvrzení uvedená v předposledním a posledním odstavci části II kasační stížnosti ve shodné podobě uvedl stěžovatel i v žalobě. Městský soud se s nimi podrobně vypořádal zejména v bodech 17, 18, 20 a 21 svého rozsudku. Ve vztahu ke každému z těchto obecných důvodů konkrétně vysvětlil, proč není relevantní z hlediska mezinárodní ochrany. Stěžovatel nicméně v kasační stížnosti s těmito důvody rozsudku městského soudu vůbec nepolemizuje a jen opakuje, co uvedl v žalobě, a to ve stejné míře obecnosti. Zopakování tvrzení uvedených v žalobě, která městský soud podrobně vypořádal, nelze v tomto kontextu považovat za kasační námitku, jež by směřovala proti důvodům rozsudku městského soudu. Jedná se o obdobnou situaci, jakou se NSS zabýval v usnesení ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS.

[9] Nad rámec toho stěžovatel v druhém a třetím odstavci části II kasační stížnosti uvedl jen to, že rozsudek je nezákonný, neboť skutkové závěry nemají oporu ve spisu, a nepřezkoumatelný. Nezákonnost je spatřována v ignorování skutkových okolností případu, když jsou objektivně dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany, takže bylo namíste vyhovět žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nepřezkoumatelnost stěžovatel spatřuje v nedostatku důvodů. Městský soud podle něj nepostupoval v souladu se zákonem, neboť se řádným způsobem nevypořádal se všemi důvody podané žádosti, které zčásti nemístně zlehčoval, zčásti ignoroval. NSS nepovažuje tato tvrzení pro jejich obecnost za řádně formulované kasační námitky. Námitka totiž musí být dostatečně konkrétní a individualizovaná, což tato tvrzení nesplňují. *„Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem“* (rozsudek rozšířeného senátu NSS čj. 2 Azs 92/2005-58). Tyto závěry týkající se vymezení žalobních bodů lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti (viz rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2023, čj. 6 As 202/2022-25). Uvedená tvrzení nejsou vzhledem k naprosté obecnosti způsobilá vyvolat přezkum rozsudku městského soudu, neboť z nich nevyplývá, proč jej stěžovatel považuje za nezákonný. Není úkolem NSS, aby ve správním či soudním spise dohledával konkrétní pochybení, která by bylo možné podřadit pod výše popsané typové nezákonnosti.

[10] NSS uzavírá, že kasační stížnost stěžovatele ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody městského soudu. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Tento nedostatek přitom nebyl kasační soud povinen odstraňovat postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (usnesení NSS čj. 10 As 181/2019-63, bod 13). Lze dodat, že totožně formulovanou kasační stížnost jiného stěžovatele z Moldavska zastupovaného týměž advokátem NSS odmítl ze stejných důvodů usnesením ze dne 25. 9. 2025, čj. 2 Azs 173/2025-23.

[11] Jelikož je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná, NSS ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2026

Eva Šonková
předsedkyně senátu